

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

📖 Sk 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; Jan 20,1-9

1. čtení – Skutky 10,34a.37-43

Petr se ujal slova a promluvil: „**Vy víte**, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A **my jsme svědky** všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. **Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem**

ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

2. čtení – Kolosským 3,1–4

Braťři! **Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry**, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. **Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu**. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium – Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je **kámen od hrobu odstraněn**. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevěšel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, **viděl a uvěřil**. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Rozložená plátna s rouškou ležící zvlášť jsou znamením toho, že Pán tam není a že nebyl ukraden. Když to milovaný učedník uvidí, uvěří v Ježíše, Pána života, aniž ho uvidí. On je prototypem těch, kdo po něm uvěří v Ježíše, aniž ho uvidí, skrze znamení, o kterých bude sám evangelista vyprávět. Tento „druhý“ učedník vidí srdcem. Láska je počátkem víry, která dává život. Spojení vidění a věření chce říct, že víra není vůbec slepá, nýbrž je zrakem otevřeným pro realitu.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 5)

Rok milosrdenství bude zakončen liturgickou slavností Krista Krále 20. listopadu 2016. V tento den, po uzavření Svaté brány, budeme naplněni pocitem vděčnosti a díky vůči Nejsvětější Trojici za to, že nám darovala tak mimořádný čas milosti. **Svěříme život církve i celé lidstvo a nezměrné veškerenstvo Kristu Pánu**, aby jako jistý rosu uděloval své milosrdenství dějinám, o jejichž plodné utváření budou všichni v nejbližší budoucnosti usilovat. Jak jen si přeji, aby budoucí roky byly prostoupeny milosrdenstvím a abychom my šli vstříc každému člověku a přinášeli mu dobrotu a Boží něhu! **Kěž ke všem, věřícím i vzdáleným, dojde balzám milosrdenství jako znamení Božího království, které je již mezi námi.**